

[Ernst Schmidt]

Begrundelse.

Ifølge Berlingske Tidende den 2. februar 1979 har en undersøgelse vist, at olietanke er rustet helt op, og at man af frygt for grundvandsforurening nu påtænker at udskifte 50.000 olietanke.

Kontorchef Erling Rørdam, miljøstyrelsen, oplyser ifølge artiklen, at man sidste år gav en dispensation for opgravning af gamle olietanke, fordi man regnede med, at kun 5 pct. af disse var gennemtærede.

På den baggrund må miljøstyrelsen have nogle erfaringer og oplysninger til belysning af problemet, hvorfor spørgsmålet er stillet.

Besvarelse (14/2 79):

Miljøministeren (Ivar Hansen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Efter den gældende olietankbekendtgørelse er det kun bestemt, at kommunalbestyrelserne skal indberette olieuheld til miljøstyrelsen, såfremt de direkte truer vandforsyningen. Miljøstyrelsen har derfor *ikke* modtaget oplysninger om det faktiske antal grundvandsforureninger, men alene modtaget oplysning om de indtil nu heldigvis få tilfælde, hvor vandforsyningsanlæg har været direkte truet. Ved samtaler med personale i kommunernes tekniske forvaltninger har miljøstyrelsen imidlertid fået oplyst, at der konstateres et stort antal uheld, som ikke falder ind under de indberetningspligtige, men som medfører en grundvandsforurening.

Miljøstyrelsen har derfor stillet forslag om, at der i en revideret olietankbekendtgørelse, som agtes udsendt i løbet af foråret 1979, indføjes en bestemmelse om, at kommunalbestyrelserne i en periode på to år skal indberette alle tilfælde af utætte olietanke m. v. til miljøstyrelsen.

I forbindelse med et spørgsmål i december 1975 fra folketingsmedlem Henning Philipson i anledning af en konkret olieforureningssag indhentede miljøstyrelsen i 1976 oplysninger fra enkelte udvalgte kommuner. På denne baggrund skønnede miljøstyrelsen, at der forekommer 100–200 tilfælde årligt af utætheder på olietanke og tilhørende rørsystemer, svarende til 2–3 pct. af de tanke, som på dette tidspunkt var 20 år gamle. Miljøstyrelsen bemærkede i denne forbindelse, at

hyppigheden måtte antages at ville stige, efterhånden som de tanke, der er nedgravet i 1960'erne, blev ældre. Dels er tankene fra 1959 og senere af en væsentlig dårligere kvalitet end de tanke, der blev fremstillet før dette tidspunkt, dels er der flere af dem, fordi den store stigning i antallet af oliefyr kom fra 1959.

Dette var det materiale, som miljøstyrelsen havde kendskab til, da man den 21. marts 1978 efter anmodning fra handelsministeriet udsendte den cirkulæreskrivelse, hvori man under henvisning til igangværende overvejelser om planlægning af energi- og varmforsyningen henstillede til kommunalbestyrelserne indtil videre ikke at kræve udskiftning af 20 år gamle tanke i byer og bymæssig bebyggelse.

Herefter har miljøstyrelsen i efteråret 1978 modtaget oplysninger fra et firma, som udfører indvendige glasfiberarmerede polyester-tanke i eksisterende ståltanke, om de tanke, som firmaet har inspiceret siden virksomhedens start i 1976. Det fremgår heraf, at af 292 inspicerede tanke var 81 eller 28 pct. gennemtærede. Fordelingen på de enkelte år fremgår af nedenstående skema.

År	Antal tanke	Heraf gennemtærede	Gennemtærede i %
1976	33	8	24
1977	151	35	23
1978	108	38	35
I alt	292	81	28

Det er ikke oplyst, om gennemtæringen skyldtes indvendig eller udvendig korrosion.

Ovenstående opgørelse vedrører imidlertid hovedsagelig benzin- og olietanke på servicestationer. Miljøstyrelsen har fra tankfabrikanter fået oplyst, at sådanne store tanke også efter fremkomsten af »konkurrencetankene« i 1958–59 til især mindre fyringsanlæg blev udført i samme kvalitet som hidtil. Der er altså grund til at antage, at der vil være en væsentlig højere gennemtæringshyppighed for de mindre »hustanke«, som har været anvendt i forbindelse med fyringsanlæg, medens gennemtæringshyppigheden for 20 år gamle tanke på servicestationer i fremtiden